

REALI POISS

Number 4 (99) detsember 2011

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Kuulutan välja ennustusvõistluse. Kas jõulud tulevad lumetud? Auhinnaks jõulud (lumeta või ilma, vastavalt soovile), aasta 2012 ja võimalus näha kuupäeva 21.12.2012. Kui veel halba nalja teha, siis tean ennustusvõistluse vastust juba ette. Lund ei tule. Euroopa Liit otsustas lume sel hooajal ära jätta, sest finantssid selle eemaldamiseks teedelt puuduvad. (Selle mõtte autor pole mina ja ma ei mäleta, kes on. Väldin nii plagiaadisüüdistusi.)

Kes aga kevadise uue eksami pärast mures või tulevikus niisama ebakindel, siis leiate seletusi. Kui miski muu ei aita, siis horoskoobile saab alati kindel olla. Nii juba iidsete aegade algusest peale.

Ma sooviksin juhtida kõigi tähelepanu riietusele, see käib eriti põhikooli kohta. Gümnaasiumiõpilased on enamuses aru saanud, et tunnis on triiksärgiga palju mugavam istuda kui dressides. Soovin, et seelikuid meenutavad poiste ilmselgelt ülemäära suured dressipüksid kaoksid koolipildist ja riietumisstiil näitaks nii õpilaste kui õpetajate arukust mitte lahedust (siin halvustavas mõttes).

Siiski, olgu kõigi jõulud, lumega või lumeta, rõõmsad ja kohtume uuel aastal.

Mari

Päkapikud...

Lõpule on jõudmas teine, kõige pimedam veerand, mis nagu must auk meist viimsegi energia imeb. Vahest leevendavad teie pühadeootust päkapikud? Ees ootab siiski piisavalt pikk pühadeaeg, et taas leida endas sisemised jõud ja vaimne tasakaal ning, nagu kõnepidajad armastavad ikka öelda, oh seda klišeed, aga nii see on: laadida oma patareid!

Lõpule jõudis ka REKi ja Reaali 126. lennu vilistlaste Rainer Lepiku, Anges Järvelaidi ja Carolin Laubre ühisprojekt „Viime Jõulud Kameruni“. Olen siiralt hämmeldunud, kui aktiivselt õpilased üritusega kaasa tulid. Kui reedel 9. detsembril raamatukokku annetatud koolitarbeid tooma läksin, ise oodates kotitait vihikuid ja paari pliiatsikarpi, selgus, et pean mitu korda REKi ruumi vahet jooksma. Kui lõpuks väikese hilinemisega tundi jõudsin, jäi minust sinna terve diivanitais vihikuid, kirjatarbeid, mängu, kommi ja Piret Karu annetatud maakaardid. Süda läks soojaks, kui mõistsin, et nii kauge mure ei ole realistide jaoks võõras mure. Roosat ja rõõsat hoiupõr-

sast puhvetinurgal toideti 68,27 euroga, kuid oh seda häbi! ka leivapalukese ja Hesburgeri talongidega. Suurim tänu ka 7C, 9A, 11B ja 11C klassidele, kes projekti annetasid. Meie vilistlane Rainer Lepik on loodetavasti kogu kraamiga ikka turvaliselt kohale jõudnud ja õige pea saavad oma jõulupakid kätte ka Kameruni lapsed Bitame Lucia koolist. Huvitav, kas neil käisid ka päkapikud? Jääme ootama asjaosaliste kevadist külastust, et projekti järelkaja kuulda.

Enne aga, kui me ise kuuse alt kingipakke läheme õngitsema, ootab meid ees rida meeleolukaid ja jõuluhõngulisi sündmuseid: jõulupidu, korvallisshow, liitklassidepäev ja jõulukontsert. Sel aastal lõpetavad abiturium ja õpetajad poollaasta ühise jõululõunaga 22. detsembril. Kätte on jõudmas ju 127. lennu viimased jõulud gümnaasistidena. Niisiis, nagu kõlasid mitme abiturienti mõtted märgipeo toostiringis, väärtustagem end ümbritsevaid inimesi! Mõttele, kas sina ise saaksid olla kellegi päkapikk?

ANNA HELENA SAARSO
12.B

Jumali

Erik Tamre
12.b

Selle aasta jooksul olen üha enam hakanud uskuma ühte ammu sündinud mõtet : meie, 127. lend, nägime Reaalkooli parimaid päevi.

Ma usun, et saan täiel määral aru niisuguse hinnangu äärmuslikkusest – mul on olnud piisavalt aega seda hoomata. Ma ütlen, et selle ennustamatu aja jooksul, mis Reaalkool veel elada ja hingata võib, ei saa ta enam mitte kunagi olema nii võrratu koht kooliaastate veetmiseks. Libisegu mööda kõik ajastud, voolaku tühjaks kõik liivakellad, ununegu kõik, mis meile antud ... ja ikkagi – mitte kunagi enam. Võib-olla kõneleb siin Aastate Kurbus, see, mis ikka kõigi vanade ja väsinute turjal lasuma kipub. Palun tehke, et see oleks tõepoolest nii; tõestage, et arvan end nägevat liiga kaugele – või vähemasti püüan jätta niisugust muljet. Kunagi ju ei tea, mida kõike võib saavutada ühe korraliku provokatsiooniga.

Agas need, kes meie koolis ikka veel ringi vaadata jaksavad, on mõndagi juba näinud – et jõulud pole nutulauluks sobilik aeg, ongi vast paslikum tuli praegu süte alla hõõguma

k komöödia ja inimlik tragöödia

jätta. Kindlasti lahvatub ta mingil hetkel eredalt põlema. Võib-olla lihavõtete aegu?

Tegelikult peaks masenduse põhjustajaina rääkima koolisistest asemel hoopis koolivälistest teguritest – aga need kaks võimendavad teineteist, annavad kumbki oma panuse apaatia, tüdimuse ja pealiskaudsuse edendamisse ning näivad seepärast olivat lahutamatud.

Niisiis pole üllatav, et sattusin oktoobri algul tartlastestsõbrarevolutsioonilisest plaanist koheselt vaimustusse. (Muide, vaimustuses olen ma tänini.) Pidime kirjutama Haridus- ja Teadusministeeriumile, Riiklikule Eksami- ja Kvalifikatsioonikeskusele ning kõigile võimalikele ja võimalutele asjapulkadele avaliku pöördumise, milles väljendame oma meelsust eesti keele riigieksami uue formaadi realiseerimise ilmselgete vajakajäämist osas. Just nimelt oma meelsust – nende nelja autori oma, kes seda teksti paberile pannes hulga unetuid, närvilisi ja lõbusaid öötundegi veetsid. Seda valusam oli pärast lugeda, millised öeldi olevat pöördumise ebaõnnestunud aspektid: meie vaatenurk olevat kitsas ja seisukohad kulunud, veel hullem, võetud üle meie

survet avaldanud õpetajatelt ning tagatipuks esitatud ülbel ja üleoleval viisil, mis peegeldab suhtlemispädevuse puudumist.

Jah, me teame, et meie vaatenurk on kitsas. Aga see on MEIE vaatenurk, ühte pisikesse Eesti juhtivate eliitkoolide (oi, kuidas see sõna mulle meeldib!) õpilastest koosnevasse sõpruskonda kuulunud õpilaste vaatenurk. Meil on hea meel, et leidsime endaga ühel nõul olevat suure hulga Hugo Treffneri Gümnaasiumi, Miina Härma Gümnaasiumi ja Tallinna Reaalkooli abituriente. Siiski, ka see laiendatud seltskond ei saa mitte kunagi pretendeerida millelegi enamale kitsast vaatenurgast. Me ei saa mitte kunagi rääkida kõigi eesti õpilaste nimel, ammugi mitte kõigi Eesti õpilaste nimel. Seda me ei üritanud.

Jah, me teame, et mõned meie seisukohtadest võisid näida kulunud; ka suutsime me näha, et paljudele võib meie toon paista ülbe ja üleolev. Me tegime oma teadlikud valikud – ja need olid meie, ainult meie valikud. Vast on selge, et mitte ühegi õpetaja ainsatki seisukohta ei pannud me paberile ilma, et kõik neli autorit oleksid sellesse tõepoolest uskunud. Iga

lause, iga sõna, iga käändelõpp ja kirjavahemärk sai läbi kontrollitud ja üle kontrollitud, läbi mõeldud ja üle mõeldud. Ja seda tegime meie, ainult meie, viimase tähemärgini. Jah, muidugi näib see ilmselge. Aga mõned seda siiski ei mõista ... või ei taha mõista. Ehk sõltub sellest inimese palganumber? See pole enam etteheide. See pole veel ahastus.

Pärast seda, kui kiri sai novembri algul avaldatud, võisid kõik huvilised (kuigi tegime reklaami vaid abiturientide seas, kartes auditooriumi mahutavuse pärast) 30. novembril Tallinna Reaalkoolistoimunud kohtumisel viimaks kokku saada ka eksami koostamisega seotud inimestega; nende delegatsiooni juhtis vast eksami peakorraldaja nimetust vääriv Märt Henno. Kuna pisut varem Hugo Treffneri Gümnaasiumis tallinlaste osaluse toimunud kohtumine Haridus- ja Teadusministeeriumi vastavate funktsionääridega osutus erakordseks fiaskoks, olime võtnud nõuks seekord tõepoolest võidelda. Omal kombel see muidugi õnnestus: kuigi vägisi, küünte ja hammaste hinnaga, saime rääkida olulistest asjadest ja küsida sisukaid küsimusi. Aga vastused? Need jäägu sinnapaika,

sest kohalviibinud neid vast teistkordselt kuulda ei soovi, kui meie seas just sadiste ei leidu; üldiselt piisab teadmisest, et need olid mitterahuldavad.

Siiski, lootusekiiri, küll üsna tuhme, leidis ju isegi seal. Ja kui neidki poleks olnud, usuksin ma ikkagi, et seda, mida me tegime (ja teeme!), oli vaja teha. Kindla peale on õnnestunud vett segada, ärritada, äratada, vihastada, mõtlema panna, vastukaja saada. Ma usun, et see on parem kui ükskõiksus, huvitus, soovimatus uurida ja tegutseda. Too aeglane reageerimisprotsess veel kestab ja oodata on uusi arenguid – seepärast ei taha ma mingeid hinnanguid ettevõtmise õnnestumisele või ebaõnnestumisele anda. Praegu me lihtsalt loodame. Loodame inimeste peale.

Pöördumise täistekst avaldati Postimehes („Abituriendid kritiseerivad uut eesti keele riigieksamit“, 07.11.11) ja Õpetajate Lehes („Abituriendid: „Õpilased teavad!““, 11.11.11). Viimasest saab lugeda ka Haridus- ja Teadusministeeriumi esindaja Jüri Valge vastust meie kirjale („Avalik kiri“, 02.12.11), lisaks võib vastukajaga tutvuda Sirbis („Kool, keel ja väärtusarendus“, 01.12.11) ja muidugi kõiksugu kommentaariumeis.

Aastalõpu eelne *to-do-list*

1. Proovi selga suvebikiine ja imetle nuttes oma valgeid kurve. Nähes peeglis inimese asemel vaala on enam motivatsiooni uuel aastal tervislikult elama hakata.

2. Söö 3 kilo mandariine. Plusspunktid kui ühekorraga.

3. „Üksinda kodus“ filmimaraton!!! Ei vaja seletusi...

4. Kuula jõululaule kuni kõrvad veritsevad.

5. Kanna oma vanaema kootud sokke. Sest olgem ausad, millal varem või hiljem oled sa seda teinud?

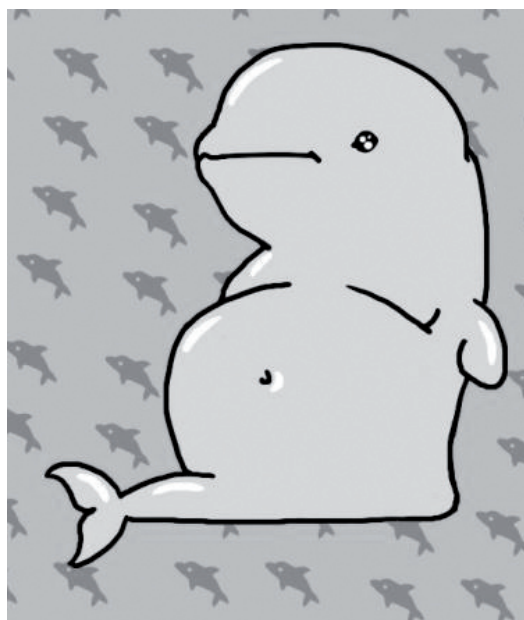
6. Saa vene keelega joone peale, et järgmine aasta kõrge kukkumine oleks.

7. LUMESÕDA!

8. Mine kelgutama!

9. Pista suusad põlema või mine suusatama. Mõlemat pidi saab sooja.

10. Räägi pisisugulastele jõululugusid. Soojendab nii nende kui ka

s i n u
südant.

11. Kirjuta hr. Jõuluvanale oma soovikiri, ihaldusobjekt on tänu sellele kättesaadavam kui kunagi varem.

12. Küpseta piparkooke. Mil muul ajal seda ikka teha, kui mitte jõuluajal?

13. Avalda kallitele inimestele, kui palju sa neist hoolid. Jõuluaeg=vabandus üleliigsele sentimentaalsusele.

14. Rabele püüdes täita selle aasta alguses antud lubadusi. Aeg on otsakorral.

15. Osta uus kalender. Loogika, kas pole?

16. Laula jõululaule. Ära hooli õhukestest seinadest sinu ja naabrite vahel.

17. Tee heategevust. Karmapunktid kukuvad.

18. Sõida lendava saaniga. Isegi kui vaid unes.

19. Osta mõni hariv raamat. Ja loe seda, mitte küta ahju sellega.

20. Koosta uusaasta lubaduste list, mida sa niikuinii ei täida.

Ära bloki ja tule väitlema!

Sander Udam
11.c

Selle aasta (2011) sügisel alustati Tallinna Reaalkoolis meie vilistlaste ja endise REKi presidendid Viktor Nikonovi eestvedamisel Tallinna Keskkoolide Väitlusklubi. Olles ise vastloodud klubi realistidele tutvustanud ja üritanud klubi liikmeskonda suurendada, olen kokku puutunud mitmete eelarvamustega, millest on paljude jaoks kujunenud ületamatut takistus klubisse tulemisel. Seetõttu ongi käesolev artikkel loodud nende eelarvamuste kummutamiseks ning väitlemise kui huviala tutvustamiseks.

Väitlemise jaoks peab olema väga julge

Loomulikult, julgus ning oskus esineda on heale väitlejale paratamatult vajalik, aga on väga harv juhtum, kui esimest korda väitlusega tegelema hakanu on algusest peale väga tugev esineja. Väitlusklubi ongi mõeldud ju enese arendamiseks ja oluline on just progress. Mina - ja kindlasti ka mõni teine - on väitlemisega tegelema hakanud just nimelt see-

pärast, et oma esinemisjulgust suurendada ning võin kinnitada, et kindlasti on sellest kasu olnud (olin varem haavaleht).

Väitlusklubi on kestnud juba mitu kuud, kindlasti olen lootusetult maha jäänud ja enam pole mõtet tulla.

Ei! Kindlasti tasub tulla ka praegu, sest väitlusklubi ei kujuta endast tavalist koolikursust, kus uute teadmiste omandamiseks peab kindlasti kõik eelnev olema pähe tuubitud. Iga kord räägitakse erinevatest teemadest ja ka „tunni“ sisu on alati erinev. Kindlasti võib väitlemas käia ka kord kahe nädala tagant või üldse nii, kuidas parasjagu võimalik on.

Väitlusklubis on kõik „profid“ ja minu kui algaja üle hakatakse valjult naerma.

Taaskord Te eksite! Enamik väitlejaid on kas alles praegu või kõigest veidi aega tagasi väitlemisega alustanud. Kuigi on ka üksikud väitlejad, kes on juba mitmeaastase (üsna hõreda) kogemusega, siis enamik on alustanud just sellest aastast. Pealegi on väitlusklubis väga mõnus

ja sõbralik õhkkond – alati võib küsida ja arvamust avaldada ning kellegi teise kui inimese mahategemine on hea väitlemisega vastuolus ja taolist käitumist ei tolereeritaks (kui sellist käitumist üldse esineks).

Seega kõik, kellel on vähegi huvi väitlemise vastu, kes tahavad parandada enda esinemisoskust või õppida argumenteeritult väitlema, et oma õpetajale või emale vastu astuda, kellel on tahtmist tegeleda huvitava JA kasuliku hobiga, siis tulge teisipäeval kell 16.30 (pool 5 (viis)) klassi 304 ning näidake, et ka reaalkoolis on tublisid väitlejaid (TIKis näiteks on mitukümmend väitlustiimi, meil mõned üksikud).

Ahjaa, kuna tegemist on Tallinna Keskkoolide Väitlusklubi, siis on klubis ka õpilasi teistest Tallinna koolidest ning tähendab, et kindlasti võib kaasa võtta ka oma sõpru teistest koolidest (ning ei tasu nimest ehmuda – kindlasti võib tulla ka põhikooli õpilane).

Ma olen lõpetanud.

1. Endiselt otsime oma lehele uut kujundust

ning selleks on käimas konkurss, mille auhinna- raha on 30 eurot. Osalemiseks pole vaja teha muud kui kujundada lehe alus ja valida sinna juurde sobiv päsefont. Lehepõhi tuleks vormistada Adobe InDesign programmi (ehk siis .indd) failina. Ja seejärel saada see meie meiliaadressile rp@real.edu.ee ning jää tulemusi ootama. Kes soovib, ei pea piirduma ainult ühe konkursitööga ning võib neid esitada sootuks rohkem – nii on ka suurem võimalus võita!

2. Alati võite meile saata oma kirjatükke,

olgu need luulevormis, proosavormis, arvamusalajavormis, nimekirjavormis, pildivormis või mis iganes muus vormis.

3. Samuti ootame kõiki koosolekutele,

mis toimuvad enamasti raamatukogus ning mille kohta ilmuvad teated stendile. Ootame alati kõiki asjast huvituvaid, neid kel on mingeid pretensioone ning sooviks midagi muuta. Kedagi ei ajata minema, ka mitte põhikooliõpilasi!

4. Saatke meile ikka õpetajate humoorikaid ütlusi!

Piparkoogitest

Ode Liis Pino
11.b

Väike sõber kõht lööb jälle lärmi. Maitsepungad unistavad mõnusast piparkoogimaitsest. Rahakotis aga vilistab tuul. Taskud igatpidi ümberpööratud ja langebki sealt välja päästja 1-eurone münt. Kuid poes saabub takistus: millist küll valida, millist küll osta - valik on keerulisem kui Coulomb'i seadus! Ahastuses valid suvalise paki ja seda lahti lüües avastad, et mida pole, on piparkook. On vaid mingi mõttetu küpsis ja kuumad pisarad alla neelata.

Vasakult: Piparkoogid „Tipp ja Täpp”, Selga piparkoogid ja Laima jõulupiparkoogid. OLARI NÕU

Paljude eludes on läbi mängitud see õnnetu stsenaarium, kuid Reaali Poiss üritab sellele lõpu teha! Viisime läbi alla ühe euro maksvate piparkoogide testi, et poleks enam eksimisvõimalust. Valikus oli: Selga piparkoogid (0,44 eurot), Laima jõulupiparkoogid (0,95 eurot) ja

piparkoogid „Tipp ja Täpp“ (0,74 eurot). Oli vaja kogenud ja arukat žüriid objektiivseteks hinnanguteks, nii et muidugi pöördusime õpetajate poole.

Varustatuna kaamera ja piparkookidega, murdsime sisse õpetajate tuppa ja algas degustatsioon. Piparkooke krõbistades jutustas õpetaja Piret Karu meile oma kassist, kes sõi piparkooke, nii et neid ei saanud kuidagi välja jätta. Õpetaja Nora Mals tahtis teada, kuidas vene keeles piparkoogid on. Nähes kimbatuid nägusid enda ümber, avaldas õpetaja Mals, et piparkoogid vene keeles on пряники, mis tuleneb sõnast vürtsid ehk пряность. Kõik piparkoogid maitstud, hakati punkte jagama, skaala oli ühest viieni, kus üks tähendas, et pole üldse piparkook ja viis olles tähistuseks perfektsale piparkoogile. Võtsime kõigilt keskmise ja hindad jagunesid järgmiselt:

Selga piparkoogid: 2,(5)

Laima jõulupiparkoogid: 3,(6)

Piparkoogid „Tipp ja Täpp“: 3

Laima jõulupiparkoogid on võitja! Nii et järgmine kord, kui käes vaid eurone ja soovite piparkooke, on valik juba lihtsam ja kindlam.

Kogenud piparkoogimaitsjed. OLARI NÕU

Ooperisse, ooperisse!

Keit Toom
11.c

Raadiost kostuvad uudised, samal ajal kui mina veel oma soengut sätin ja mööda tuba kiirelt ringi sööstan, otsides taga oma teist kinga. Mind ootab ees meeldiv õhtu Estonias, kus mängib Giuseppe Verdi armastuim ja nimekaim ooper „La traviata“.

Kuna minu viimane vaadatud ooperitükk jäi eelmisesse aastasse, oli mul väga tore taas kord mööda Estonia koridore jalutada ning rahvast piielda. Reaalikaid ma tähele ei pannud, kuid külastajatest jäi silma Tallinna Prantsuse Lütseumi direktor Lauri Leesi, kes heasüdamlikult Marko Reikopiga mõtteid vahetas. Tuli leida veel oma kohad ning esimene vaatus võis alata.

Nagu kõikides ooperites,

on siingi tegu traagilise armastuslooga. Noor kodanlane Alfredo armub kõrvuni kaunisse kurtisaani Violetasse, keda vaevab tuberkuloos. Paarike otsustab hakata koos elama, kuid Alfredo isa ei ole asjade käiguga rahul. Selliseid naisi nagu Violeta ei vaadata hästi ning ka tema näeb tüdrukus vaid tühipaljast võrgutajat. Ta nõuab Violetalt kihluse katkestamist Alfredoga, et päästa oma pere häbist. Violeta ohverdab oma armastuse teiste nimel ning jätab Alfredo maha, talle tõelist põhjust paljastamata. Peale seda on näha emotsionaalseid hetki, tülisid ja palju vapustusi. Naise tervis aina halveneb ning alles oma surivoodil saab ta Alfredo isalt loa mehega naituda, kuid selleks on Violeta jaoks juba liiga hilja.

Ooper oli tõsiselt nauditav. Lava kaunistas uhke lühter ja selle ümber keerlevad tosin mitme-meetrist peeglit, mis löid

väga efektse illusiooni suuremast lavast. Violeta osa täitis Aile Asszonyi, kes oma siira esituse ja uhke häälega rolli kenasti sobis. Alfredo osatäitja Mart Madiste jäi oma rolli jaoks justkui nõrgaks. Oleksin Alfredo tegelaselt oodanud rohkem jõulisust ja suurust.

Igatahes võtsin eesmärgiks selle kooliaasta jooksul kindlasti veel

Estoniasse jõuda. Kui on muidu isu hea muusika ja mõnusa meeleolu järgi, kindlasti minge neljapäeval Reaalkooli jõulukontserdile! See on kui kirss tordil enne vaheajale asumist ja kellel jõulutunnet veel siiani pole tekkinud, siis sealt saab selle kindlasti.

Pildid: Rahvusooper Estonia koduleheküljelt

Pelgupaik kaitseks külma, üksluisuse ja stuupori eest

Sõrmusepalavikust toibutud, võib (mitte nii) rahuliku südamega anduda uurimistööpaa-
nikale ja õppetööst ning vähesest unest põhjus-
tatud uimasusele, mil-
lest väljas lahmiv Eesti
ilm veel lõivu nõuab.
Üks asi, mida teha siis,
kui külm näppe, põski ja
sääri tugevamalt näpis-
tama hakkab, on kuskile
kooli- ja koduvälisesse
ruumi pageda ja sealt
alles tüki aja pärast välja
tulla. Vabaduse väljaku
ääres asuvas Tallinna
kunstihoones see või-
malus avanebki: prant-
suse kunstniku Sophie
Calle'i personaalnäituse
"Hoia end. Ole tubli"
külastamine pakkus
uimasusele ja külmale
leevendust ning ka
kamaluga mõtlemisai-
net.

Aastal 2007 sai
Sophie Calle e-kirja,
milles tolleaegne mees-
tuttav nendevahelise ar-
musuhte lõpetas. Calle,
püüdes olukorraga
omamoodi kohaneda,
tuli mõttele lasta hul-
gal elukutse järgi vali-
tud naistel seda kirja
ametialase nurga alt
tõlgendada. Nende ini-
meste sekka jagus nii
latiniste, filolooge, per-
formance-kunstnikke,
muusikuid, balletitant-
sijaid, suhtenõusta-
jaid jpt. Minu jaoks oli
üks meeldejäävamaid
lastekirjaniku tõlgen-
dus, kes oli kirja põhjal
muinasjutu loonud. Val-
dav osa väljapanekutest
on kirjalikud ja nende
uurimiseks peaks käpas
olema inglise keel ning
tagataskust võtta pisut
ajaressurssi. Lisaks kir-
jalikele on ka hulganisti
audiovisuaalseid lahen-
dusi.

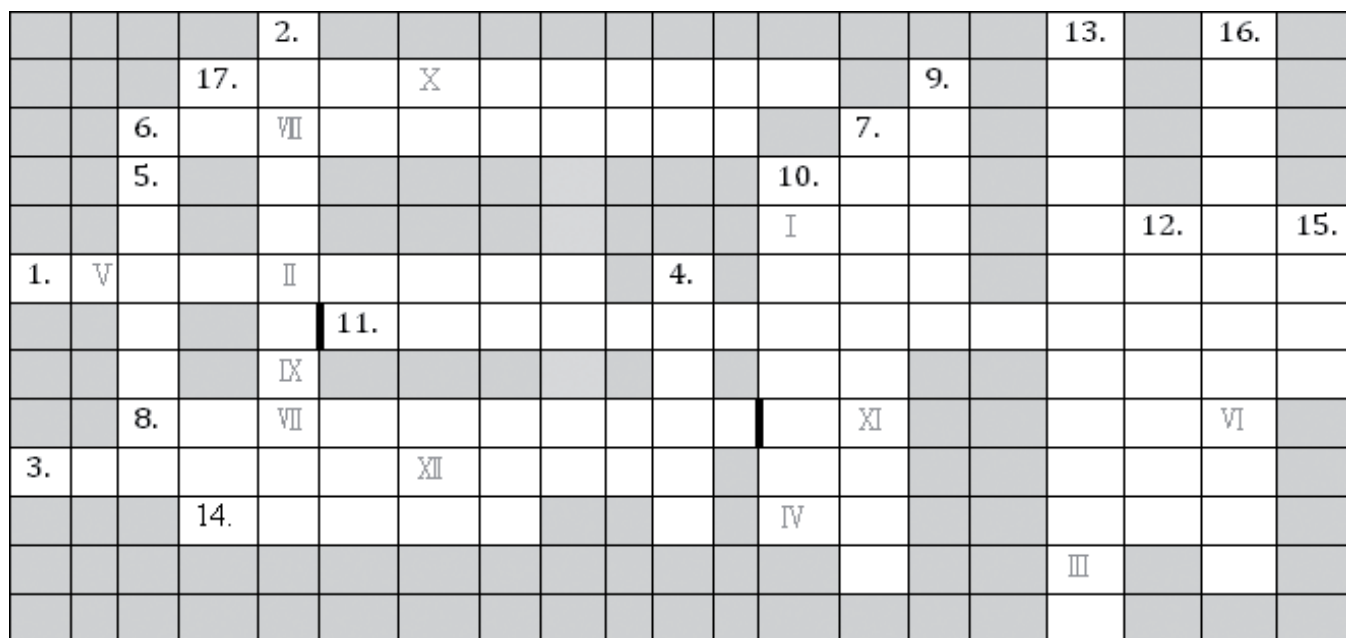
Trepi kõrval asuvas
külastajateraamatus lei-
dus nii kiidusõnu kui ka
trükitähtedega suurelt
kirjutatud teksti, mil-
lele oli dramaatilise
lisamiseks ja tähelepanu
tõmbamiseks veel ringki
ümber tõmmatud. Seal
seisis "Where is the male
point of view?" või mida-
gi analoogset. Võib-olla
leidis lause raamatusse
märkija 107 naise tõl-
gendustanti-muusa kirja
kohta liialt hukkamõist-
va olevat, kuid see jääb
vaid oletuseks. Ometigi
juhtis see lause mõtlema
sellele, kuidas kunstnik
üldse nendele naistele
seda lugu serveeris, ja
milline oleks olnud tule-
mus, kui interpreteeri-
misest osavõtnutel ei

oleks olnud teada, kellele
see tekst oli kirjutatud
ning milleks seda kasu-
tatakse. Kas olla pigem
Sophie või X-i poolt?
Kas üldse pooli valida?

Kes tahab teada, kui-
das papagoi kirja in-
terpreteeris, läheb ise
installatsiooni vaatama.
Ka sellepärast, et kui
enne nendes ruumides
käinud pole, võiks teo
ette võtta: ühes saalis
on jube tore lagi. Lisaks
on näitus kuuldavasti ka
üks olulisemaid Euroopa
kultuuripealinna raames
toimuvaid sündmusi
ning seda on võimalik
väsata ka aastal 2012 ja
seda kuni 8. jaanuarini.

EGLE TANNENBERG
11.C

Parelmale:

2. on hirveliste sugukonda kuuluv hirveline.
 6. on võõrkeeltes Babbo Natale, Julenissen ja Mikulas.
 8. Verivorsti peamine koostisosa.
 11. Põhjapolaarkera lühim päev – ... detsember
 17. (Viscum) on linakulehiste sugukonda kuuluv poolparasiitsete taimede perekond.
 14. Jäine, tihke ja lumest raskem osake

Lahenduse saamiseks leia ruudustikust rooma numbrid. Vastus koosneb kahest sõnast, millest esimese moodustavad I - VII ja teise VIII – XII arvud.

Lahendus: !

Alla:

1. Põhjapõdra leviala on (manner).
 3. Taevast sadav osake, mille diameeter on umbes 10 µm.
 4. Soodsates tingimustes elab taim kuni 250 aastat.
 5. Taime käbid on püstised ja silindri kujulised.
 7. Jõulutäht ehk kaunis
 9. Mis maal süüakse jõulude ajal kaalikavormi?
 10. Mis riigi vaeste perede laste abistamisega tegeleb organisatsioon CAPEC?
 12. Traditsiooniline jõululaul.
 13. Eestis jõulude ajal näidatav USA film, millel on ka 3 järke.
 15. Suurim lume sügavus, 11,5 m, oli (riigi lühend).
 16. Maailma madalaim külmarekord, -89,2°C, mõõdeti

Koostaja: Kristine Diane Liive 11.c

Kaugelt Setomaalt tervitab teid oma talus kuulus Poniratsur Talurahvasensitiiv. Ta võttis aega ning pani teie jaoks kirja mõned read, mis peaksid (tema sõnul) tulevikku ennustama ja kamaluga hüva nõu jagama.

Veevalaja

Ole kaitstud igas olukorras: kanna nätsu-kummi kaasas. Aasta esimesel poolel on Marss Veenuse tähtkujus, mis tähendab kirglikke suhteid matemaatikaalal. Ole ettevaatlik Aita, Helli, Andrese ja Villu nimeliste isikute mõjuvallas olles... Kisub kuumaks...

Kalad

Kevadkuud mööduvad piparkoogipohmellis. Oht langeda füüsilistesse suhetesse kaaskodanikega. Hoidke püksid jalas ning rangluud kaetud, eriti neljapäeviti. Aprillis leia endas kunstnikuhing. Parimaks tulemuseks ära kasuta hügieenitooteid 3 nädalat.

Jäär

Jäärapäine suhtumine õpingutesse võib kaasa tuua küllakutseid. Direktori kabinetti. Kontrolli alt väljub karvakasv. Ära hoia end tagasi ning rakenda Newtoni III-dat seadust ka päriselus ning lase end tulemustel üllatada. Avasta endas uus talent: Särje rookimine.

Ambur

Kõigist lähenemiskeeludest hoolimata näita enda nägu päiksele. Põhjataht soosib külaskäike ühte kindlasse kliinikusse Hiiu tänaval. Väldi Männiku karjääri: oht muutuda kalatoiduks. Väike päike sinu aastas on bioloogia inimese anatoomia kursus.

Sõnn

Spikerdamine võis sind aidata eelmisel aastal, kuid aastal 2012 tuleks veeta ka mõni õhtu keemiaõpiku seltsis. Sinu hurmav peps putitab nii mõnegi murtud südame töökorda. Pluuto on jälle planeet ja see toob kaasa otsustavad muutused orientatsiooni suhtes.

Kaksikud

Sinu teinepool võib pärast jõule muutuda koormavaks. Suhete värskendamiseks ja koorma kergendamiseks minge koos Pilatesesse. Mai kuus ootab ees emotsionaalne murdumine. Olukorra parandamiseks väldi inimkontakti: püsi seina ääres.

Vähk

Värskenda suhteid spordiga: jõulud olid üks suur rasvane viga. Suhted füüsikaga ei ole enam kiita. Koduvisiit füüsikaõpetajale ei tee paha, ära vaid külakosti unusta. Tunnud väga ligitõmbav põiepõletikule: tõmba püksid üles ja särk alla. PALUN.

Neitsi

Oma süütu olekuga on oht sattuda pressile alla. Selle vältimiseks õpi lõpuks käänded selgeks. Rängalt mõjub Merkuuri paisumine kahekordseks veebruaris: piira tualetis veedetud kvaliteetiga ning tutvu viimaks värske õhuga.

Kaalud

Aprillis põhjustavad toored keedukartulid düsenteeria. Haiguse vältimiseks veeda söögivahetunnid Solarises. Galaktiline tolmuennustab kortse varjatud piirkondades. Keegi pikk ja blond vallutab su meeled, vabasta endas sisemine panter. Rwarrrrrrrr!

Skorpion

Uraani asend Linnutee suhtes ennustab säreisvaid suhteid kaaskodanikega ühistranspordis. Harjuta järgmisi flirdilauseid: „How ya doin’?“, „Howdy, cowboy!“, „You make my software hardware.“ Raha-line seis ei ole parim: vähenda puhvetiskäike ja saa tuttavaks näljakorinaga.

Kaljukits

Peale ühe teatud filmi nägemist, ostad Tiimarist sädelevat pulbrit, mille kannad oma imelisele kehale. Astud päikse kätte ja tunned end kivikõvana. Selline teguviis näitab, kes su tõelised sõbrad on. Kaaskitsede rahanõudmised viivad eelarve bilansist välja.

Väikese maja mõtisklusi jõuludest

Kristine Diane Liive
Laura Liisa Lankei
11.c

Väikese maja õpilased jagasid oma mõtteid jõulukommete, jõuluvana ning selle kohta, kuidas päkapikud aknast sisse pääsevad.

2. klass:

Millal tähistatakse jõule?

Kui lumi maha tuleb.

Kuidas päkapikud meie juurde saavad?

Võlujõuga ja on selline kott, kust ei saa kingid kunagi otsa.

Nad oskavad võluda ja ennast nähtamatuks muuta.

Neil on võlumüts.

Nad teevad võluvõtmega ukseid lahti ja lähevad laste tuppa.

Kuidas päkapikud jõuavad kingitusi kanda?

Nad muudavad kingikoti sees kingitused hästi pisikeseks ja pärast teevad nad need

võlu abil jälle suuremaks.

Nad paljundavad ennast jõuluvana juures.

Neil on võlukott, millest ei saa kommid iialgi otsa.

Nad panevad aja seisma.

Kuidas on jõuluvana ja päkapikud omavahel seotud?

Jõuluvana on ka päkapikk, ainult et suurem.

Päkapikud on jõuluvana abilised ja neist saab ka kunagi jõuluvana.

Mida teile kõige rohkem jõulude ajal teha meeldib?

Talvel sõidan maale ja suusatan Kütiorus, Võru

kandis. Jõuluõhtul toome oma tiigi tagant kuuse. Siis sööme ja kui kuuleme kellahelinat, läheme vaatama, kas jõuluvana juba tuli.

Me kogu aeg ootame jõule.

Tahtsime teha iglu, aga ei jõudnud terve talvega valmis, tehtud sai 10 cm.

3. klass:

Mida tähendab fraas “mustad jõulud”?

Halbu jõule.

Ebaõnnestunud jõule.

Kuidas teie jõule tähistate?

Meil käib jõuluvana ja sööme suure söögi.

Kuidas päkapikud sisse saavad?

Ma jätan meelega akna lahti.

Nad on nähtamatud.

Nad imbuvad läbi akna.

Kuidas päkapikk kingitusi tassida jõuab?

Jõuluvana annab talle raha, et ta auto ostaks.

Ta võtab mõne eruosendise, ostab endale motorrolleri, sest väiksed maksavad vähe.

Väike maja on jõuluoootust täis. LAURA LIISA LANKEI

4. klass:

Miks tähistatakse jõule?

Hästi vana ja ilus komme, toob õnne.

Kui suured on päkapikud?

Kuulujutud olid, et nad võisid suurust muuta.

Kuidas saavad päkapikud tuppa sussi juurde, kui meil on kõik ukse ja aknad kinni?

Nad elavad talvel meie juures.

Kuidas jõuavad päkapikud kingitusi kanda?

Nad käivad jõusaalis.

Piret Järvela: „Nii, Normanike, istusid kõrvad pepu all?”

Järvela: „Ka järgmine tund on teil eesti keel. Kahjuks ei viibi minu suurepärase isik küll kogu aeg teie juures.”

Järvela: „Olge palun head lapsed. Koolimaja peal ei lälla, maha ei sülitata ja laua peale ei joonistata!”

Tairi Tamme-Amjärv: „Renessanss ei olnud lollus!”

Tamme-Amjärv: „Jah, riideid ei ole. Selle kohta on üks lühem sõna ka: alasti.”

Tamme-Amjärv: „Isegi tubade jaotus oli (kõrgrenessansis) sümmeetriline. Napsu ei tohtinud palju võtta, muidu sattusid valesse tupp.”

Tamme-Amjärv: „Sorry, täna on reede ja mul on väga palju teha ja ma hoian ennast elus praegu. Teie arvelt, loomulikult.”

Tamme-Amjärv: „Selle mehe kannatust mina ei usu. Tal on silmnähtavalt mõnus.”

Rain Vellerind: „Kujutleme, et väikesed tšetšeenid võitlejad võtavad bazuukad ja kukuvad Vene või USA sõdureid laskma, Kui bazuukadel poleks gaaside väljalaskmiseks taga auku, siis vaene laskur paistaks vastu kaljumüüri ja temast jääks järele märg plekk.”

Vellerind: „Teguri G väärtus on väga väike. See on ka põhjus, miks sinu pea ja su pinginaabri pea kokku ei kolksata.”

Vellerind: „Kui ei saa olla, minge välja, nihelege seal ära ja tulge tagasi.”

Toomas Reimann: „Füüsika klass ja õpetaja Olegi vene keele klass on sama faasi peal ja kui te siin mõnd elektrikatset teete, siis võib Olegil projektori välja visata ja siis on igavene jama...”

Reimann: „See on sifoonipõhimõte ehk kuidas bensiini varastada.”

Martin Saar: „Get your filthy hands off of me!” (ütleb lämmastik kopsus)

Sudoku!

				6			
	8		4		2		6
				1	9	4	
4		7			5		1
		6			7		
8		3			4		9
	5	9	7				
6		8		9		1	
			8				

	6			2			1
5		1			3		8
4	7			8			
			2				1
	5					9	
6				9			
				7		4	9
1			8			3	2
	2			4		7	

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 3 (98) november 2011

peatoimetuse	Mari Kraav (12.c), Ode Liis Pino (11.b), Merit Kraav (11.b)
küljendus	Merit Kraav (11.b)
toimetuse	Egle Tannenberg (11c), Keit Toom (11c), Sander Udam (11c), Kristine Diane Liive (11c), Laura Liisa Lankei (11c)
toim. nõuandja	õp. Piret Järvela
aitäh	Annabel Kongi (11b), Erik Tamre (12b), Anna Helena Saarso (12b)
kaanefoto	Olari Nõu (11b)

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

rp@real.edu.ee